

DEMOKRATEN!

December 2000

Så blev det då jul igen - trots allt...

Det nya årtusendets första år går nu mot sitt slut, och vi kan, så här tolv månader efter millenniehysterin, konstatera att världen inte gick under den här gången heller, utan istället står jul- och nyårsfirande åter inför dörren.

Många minns säkert de provocerande t-tröjor, med texten "År 2000 tar vi över", som bars av en del invandrare i början av 90-talet. Inte heller detta slog in, eller..?

Nja, det är ju inte så att Sverige har utropats till muslimsk stat eller kungen mördats och ersatts av någon fet oljeshejk, men faktum är att 90-talets invandrings- och invandrapolitik pekat i just denna riktning. Lagen har hela tiden skärpts för att diskriminera svenskarna, och makthavarnas svenskfientliga hållning nådde sin höjd i och med regeringspropositionen "Sverige, framtiden och mångfalden" (1997/98:16). Om inte denna innebar att "invandrarna tog över", så var den i alla fall den definitiva dödsstöten för det svenska folkets formella existens.

Nu är det ju, tack och lov, så att ett folk inte kan avskaffas enbart genom att några virrhjärnor sätter det på pränt, men vansinniga infall har genom historien många gånger övergått till praktisk handling och fått förödande konsekvenser. Det verkar vara ett återkommande drag hos dårliga makthavare att hela tiden gå ett steg längre för att tillfredsställa sina perversa böjelser. Pol Pot, till exempel, tog död på alla med glasögon, eftersom de, enligt honom, var intelligenta och därmed ett hot mot hans

maktposition, och Hitler jagade mot slutet av Tredje riket "åttondelsjudar". I Sverige har nu vår nya integrationsminister, Mona Sahlin, uttryckligen sagt sig vilja diskriminera svenskar på arbetsmarknaden. Vad kommer härnäst? Tvångssteriliseringar och yrkesförbud? Säkert är att ytterligare svenskfientliga åtgärder är att vänta.

Ett annat exempel på att de imperialistiska tröjbärarnas otäcka löfte faktiskt infriats är årets upplaga av TV4-spektaklet "Nollrasism". I en musikvideo sjunger den multikulturella artisteliten om "sitt land", och animerade bilder visas på när en skinnbula och en utländsk man träffas och har homosex i gräset under en svensk flagga. Förnedrande, flera gånger om.

Detta nummer av *Demokraten!* är en ganska tunn historia. Dels omfattar den bara knappt en månads händelser och dels stundar julen, vilket innebär att jag och de andra i redaktionen har haft svårt att få tiden att räckta till. Nästa nummer är tänkt att komma i februari, och då lovar jag att ni också ska få ett nummer av *Samtal i Skamvrån*, som ju tyvärr blivit lite åsidosatt under hösten. Dessutom får vi ju då veta hur det har gått med värnningstävlingen och enkäten om dödsstraff (glöm inte att skicka in den innan nyår).

Med det vill jag önska er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år. Vi ses igen nästa år.

Jimmie Åkesson
Förbundsordförande

Redaktionellt

Demokraten! är officiell medlemstidning för Sverigedemokratisk Ungdom Riksorganisationen och ges ut 4-6 gånger om året. Innehållet rör organisationen, dess företrädare, politik och aktiviteter.

Ansvarig utgivare:
Jimmie Åkesson

Redaktör:
Gabriella Johansson

Redaktion:
Mattias Karlsson
Joakim Larsson
Helena Nilsson

SAMTAL
I SKAMVRÅN

Samtal i Skamvrån är SDU:s forum för ideologisk och filosofisk debatt, och ges ut som bilaga till *Demokraten!* cirka tre gånger om året. Innehållet är tyngre artiklar av filosofisk och ideologisk karaktär.

demokraten@sverigedemokraterna.se
samtal.i.skamvrån@sverigedemokraterna.se

Slutspurt för vinterns värvningstävling

I förra numret av Demokraten! initierade vi årets stora värvningstävling. För bara tio kronor kan dina vänner bli medlemmar i SDU under resten av verksamhetsåret, och samtidigt har du möjlighet att bli en premierad värvare med chans på fina priser. En bättre julklass kan du knappast ge dina vänner.

Värvningsskampanjen går vidare, och det har börjat trilla in en del värvningslistor. Något vi glömde nämna i förra numret var att det går alldeles utmärkt att skriva även på baksidan av listan (eller på ett separat papper), om de markerade raderna skulle ta slut. Medlemskapet gäller till och med den 31

mars, men vi hoppas förstås att de flesta av kampanjmedlemmarna förnyar sina medlemskap därefter och det är upp till dig som värvare att påpeka vikten av detta.

Glöm inte bort att din lista måste skickas in till kansliet senast 31 december för att du ska kunna delta i tävlingen.

Vill du bli kontaktperson på din skola?

De etablerade ungdomsförbunden har ofta separerade organisationer för skolungdomar och de lite äldre ungdomarna. Av naturliga skäl är SDU inte uppbyggt så men det hindrar naturligtvis inte att vi riktar vårt arbete till olika åldersgrupper.

Inför valet är det oerhört viktigt att vi når ut till förstagångsväljarna, och vi har förvisso planerat att göra riktade utskick till dessa, men våra resurser kommer bara att räcka till ett fåtal kommuner. Därför måste vi hitta andra grepp, och det är där du kommer in i bilden.

Arbetsgrupper på skolor

Vi har tagit fram en lista över landets samtliga gymnasieskolor och målet är att få igång SDU-grupper på var och en av dessa. Ett första steg i denna riktning är att hitta kontaktpersoner på skolorna, som kan knyta till sig andra medlemmar och intresserade. Oftast behövs bara några få personer för

att en skola ska kunna täckas med vår information inför valet. Därför söker vi nu utåtriktade personer, som kan tag i att bilda en arbetsgrupp på sin skola och arbeta med att sprida vårt budskap. I första hand vänder sig denna uppmaning till gymnasieelever, men det finns förstås utrymme att bilda grupper även på högstadieskolor. Där blir arbetet dock helt inriktat på opinionsbildning och medlemsvärkning, eftersom eleverna där är för unga för att rösta i nästa val.

Vad krävs av dig?

Som kontaktperson för SDU på din skola ska du naturligtvis dela våra värderingar och alltid följa förbundets stadgar och principprogram. Korrekt uppträdande i alla lägen är förstås en självklarhet.

Om du tycker att du lever upp till dessa krav och är villig att arbeta för SDU på din skola, vill vi att du hör av dig till ditt distrikt eller kansliet. Självklart hjälper vi dig att komma igång med arbetet.

Tag kontakt med Ditt distrikt!

SDU Syd
Box 1194
221 05 Lund
Tel: 046-14 76 55

SDU Väst
Box 7045
461 07 Trollhättan

SDU Bergslagen
Box 2050
871 02 Borlänge
Tel: 0707-54 32 31

SDU Nord
(inaktivt distrikt)
Box 3060
850 03 Sundsvall

SDU Öst
Box 200 85
104 60 Stockholm
Tel: 0707-42 43 21

Queerperspektivet och styrd forskning

Rent principiellt är jag av den åsikten att politiker och staten vare sig kan eller bör internera i människors kärleksliv. Jag har således inga problem med homosexuell lust eller homosexuell parbildning, men när homosexualiteten politiseras och används av olika krafter i syfte att bryta ned samhällets mest fundamentala normalitetsbegrepp eller när en tredje (ofrivillig) part involveras, som i fallet med homooptioner - då anser jag att varje sunt samhälle och varje sund politiker inte bara bör utan även skall protestera.

Den alltmer välorganiserade, och med det liberal-marxistiska etablissemangets hjälp, alltmer inflytelserika *gaylobby*n nöjer sig inte längre med att pläderna allmän acceptans för sina sexuella avvikelser. I gayrörelsens fotspår har det nu vuxit fram en nygammal världsåskådning, vilken legitimeras av en forskningsgren kallad queerforskning.

Liksom många andra postmoderna idéyttringar, har denna sina rötter i den marxistiska tanketraditionen, vilket innebär att omvärlden tolkas i termer av förtryckare-förtryckta. Även om queerforskarna sällan är helt överens med sina feministiska kusiner inom genusforskningen, är de båda inriktningarna samma andes barn. Liksom feminismen, som hävdar att olikheterna mellan könen blott är roller skapade av vår sociala omgivning, hävdar queer rörelsen att även vår sexuella läggning är socialt betingad. Vi blir alla tvingade in i en "heteronormativitet".

Officiellt sett sägs det politiska syftet med queerteorierna vara att öka förståelsen för de s.k. sexuellt avvikande och

jämställa samtliga sexuella läggningar, inklusive heterosexualiteten. I realiteten tycks dock det verkliga syftet vara att underminera heterosexualiteten och balansen mellan könen och därmed försvaga det rådande samhällssystemet och kulturen. Kort sagt förefaller syftet vara att normalisera abnormaliteter genom att göra alla abnormala.

Låt oss nu ponera att queerteoretikerna verkligen har rätt i sak - d.v.s. att sexuell läggning faktiskt enbart är en social konstruktion. Varför blir folk då homosexuella? Varför lägga ner så mycket energi på att få den överväldigande majoriteten heterosexuella att tänka över sin sexualitet? Varför inte bara skola om de homo-, bi- och transsexuella? Dessutom bjuder ju queerteoretikerna på ett alldeles lysande argument emot homooptioner, då dessa barn, enligt de homosexuellas egen teori, skulle löpa en betydligt större risk än annars att bli homosexuella på grund av påverkan från sin närmaste omgivning.

Idiotin kan kvävas i sin linda

Lyckligtvis får nu inte dessa vansinnesteorier stå helt oemotsagda, även om de på senare tid vunnit ofantligt mycket terräng och idag saluförs på i stort sett varje universitet och högskola av betydelse.

Nyligen presenterade ett amerikansk forskarlag vid *Brunswick University* nya forskningsrön, som, om de kan säkerställas en gång för alla, skulle slå fast att sexuell läggning är biologiskt betingat och därmed för alltid ta luften ur queerteorierna. Det amerikanska forskarteamet anser sig, genom empiriska studier, ha funnit bevis för att en människas sexuella läggning bestäms av halten könshormon denne utsätts för i moderlivet.

Prenumerera på SD-Kuriren

Nummer 40 ute nu!

Sverigedemokraternas partiorgan, SD-Kuriren, har fått ett verkligt lyft sedan den nya redaktionen tog vid. Reaktionerna har inte latit vänta på sig och prenumeranterna strömmar in.

För att prenumerera sätter du in 150:- (fyra nummer) på SD-Kurirens postgiro: 117 09 68-0.

SD-Kuriren, Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Fax/Telesvar: 046-280 23 97
E-post: red.kuriren@sverigedemokraterna.se

Styrd forskning

Trots queer teoriernas uppenbara brister gynnas dessa frekvent av det avantgardistiska etablissemangen. Inte på grund av teoriernas vetenskapliga eller intellektuella hållbarhet, utan därför att de passar så bra in i den världsbild, som den liberal-marxistiska makteliten försöker skapa.

Ett exempel på detta är att den öppet homosexuelle och invandrade queerforskaren, *Don Kulick*, nyligen tilldelades fem miljoner kronor ur Riksbankens jubileumsfond. Kulick och hans forskarlag har fått i uppgift att undersöka "varför man blir heterosexuell". Kulick har helt anammat queer teorierna och säger bland annat att "Jag ser heterosexualiteten som ett problem snarare än som ett naturligt och nödvändigt tillstånd". Syftet är alltså att problematisera heterosexualiteten och med tanke på de felaktiga premisserna, det politiska målet, det önskade resultatet och personen, som genomför undersökningarna, kan väl resultatet knappast bli mer än ett?

Fri och oberoende forskning

Olyckligt nog är det ovan beskrivna exemplet inte ett isolerat fall. Att forskningsresultat finansieras eller rent av beställs för att fylla ett politiskt eller ekonomiskt syfte blir allt vanligare.

Detta förhållande har bland annat påpekats av statsvetarprofessorn och regeringsutredaren, *Christer Jönsson*, som sagt att "I 7 utnyttjas politiskt och förtroendet för forskningen undergrävs" (DN 17/8 2000). För att råda bot på denna oroväckande utveckling krävs att man för det första försöker aterskapa ett fritt och förutsättningslöst debatt- och forskningsklimat, och för det andra att man drar upp skarpare linjer för näringslivets och andra finansiärers inblandning i, och sponstring, av olika forskningsprojekt. Sist men inte minst krävs också att staten förhåller sig neutral till forskningen och förser universiteten med tillräckligt stora medel för att de ska kunna hålla sig med en fri, förutsättningslös och oberoende forskning.

Mattias Karlsson

Debatt: Varför kallas Ungsvenskarna?

Sedan förra numret av Demokraten! går SDU under namnet *Ungsvenskarna* på nätet. Kanske sticker detta i ögonen på några medlemmar, som kan sin historia, men mest överrumplade känner sig nog de äldre moderater, som förut var aktiva i just *Ungsvenskarna*, men som för länge sedan svikit sina forna värderingar.

Den 17-18 oktober 1904 bildades *Allmänna Valmansförbundet* (AVF), som var *Moderata samlingspartiets* föregångare. Något eget ungdomsförbund hade man dock inte, utan knöt till sig *Sveriges Nationella Ungdomsförbund* (SNU). Redan från början var de ideologiska motsättningarna inom SNU påtagliga, vilket bland annat tog sig uttryck i att en stor falang inom förbundet hade samröre med Per Engdahls *Nysvenska rörelsen*. När Hitler tog makten i Tyskland valde samma fraktion en tyskvänlig linje och splittringen mellan AVF och SNU var ett faktum. *Ungsvenskarna* bildades 1934 som AVFs eget ungdomsförbund, och är numera känt som *Moderata ungdomsförbundet*, eller MUF. Namnet *Ungsvenskarna* övergavs redan 1946, även om någon enstaka lokalavdelning fortfarande verkar använda sig av det.

Nu ska man väl låta stå klart att SDU inte köper *Ungsvenskarnas* program från 1934, men av flera anledningar tycker jag ändå att det är en benämning vi bör använda oss av och försöka etablera i folkmun. Dels talar det om att vi är unga och svenskar (och dessutom stolta över det), och dels retar det naturligtvis gallfeber på liberala ungmoderater, vilket jag tror kan ge en del opinionsmässiga poäng. Genom att visa på att vi är det enda trovärdiga ungsvenska alternativet, kan vi säkert plocka till oss en och annan vilseledd stackare från de andra ungdomsförbunden. Dessutom symboliserar *Ungsvenskarna* en skiljelinje mellan demokratiskt och antidemokratisk nationellt tänkande, vilket gör att vi ytterligare visar vilken väg vi ska gå.

SDU är inget högerförbund och ska heller inget bli. Nationalismen är varken höger eller vänster. Ingen kan dock förneka att vi använder oss av en hel del konservativ retorik i vår argumentation, till exempel när det gäller fragor om försvaret, familjen, kriminaliteten och nationen. Det finns således inget som hindrar att vi i viss utsträckning går under benämningen *Ungsvenskarna* - det viktiga är vad vi själva väljer att göra den synonym med.

Jimmie Åkesson

www.ungsvenskarna.com

“Men julgranen kommer ju från Tyskland...”

Ett vanligt argument mot oss sverigedemokrater är att det inte finns något som är svenskt, utan alla våra kulturyttringar är importerade från andra länder. Inte ens vårt julfirande slipper undan härvidlag och till viss del har våra motståndare rätt. En kultur utvecklas naturligtvis bland annat genom impulser från andra kulturer, och ett sådant utbyte är heller inget vi förnekar eller vänder oss emot. Däremot kan man trots detta se tydliga skillnader mellan hur julen firas i olika länder, och detta beror på traditioner med gamla anor i folkdjupet. *Jenny Larsson* förklarar här varför den svenska julen ser ut som den gör.

Julen som vi firar den idag är en salig samling av olika traditioner från olika invandrade folkgrupper som tagit med sina sätt att fira jul på, till dagens medier, t ex TV som sprider olika typer av budskap om hur julen bör vara. Julen firas ju till minne av Kristi födelse. Det var den kristna kyrkan som omkring 150 e. kr. ville högtidlighålla att Frälsaren blivit född. Men av alla företeelser som avhandlas i juletid är det få som egentligen härstammar från just Kristi födelse. I grunden är julen en blandning av två, ja kanske till och med tre eller flera olika religioner. Förutom Kristi födelse även den fornnordiska företeelsen midvinterblot, romarnas solgud bara för att nämna några.

Midvinterblot

I Snorre Sturlassons kungasagor berättas det om midvinterblot, vilket är en tradition som praktiserades redan av våra nordiska vikingafolk. Midvinterblot firades någon gång under årets mörkaste tid det vill säga i trakterna av vårt nutida vintersolstånd. Det var ett slags fruktbarsfest till asagudarnas ära. Det sägs att man drack mycket öl under festens gång och att feta gödgrisar offrades. Kanske vår nutida julsinka härstammar härifrån, vem vet. Ordet jul härstammar dock från jöl. Vad det egentligen betyder vet ingen men det nämns för första gången i skrift vid tiden för Harald Hårfagres liv. Dricka jul sas det att man skulle göra, men då inte i samband med midvinterblot utan snarare i samband med ett alvblot på hösten till "god arsväxt och fred".

Solgudens födelse

Innan Romarriket anammat den kristna tron, firades ett antal olika gudar vid olika tillfällen på året. Runt vår nuvarande juletid hade man till exempel en glädjefest till Saturnus ära (17 december) och så firade man det romerska nyåret (1 januari). Vad som dock är intressant är att man den 25

Genom sina vackra julkort bidrog Jenny Nyström till att göra den svenska, spjuveraktiga tomten känd.

december firade solgudens födelsedag. Det intressanta i det hela är att innan Romarriket anammade Kristendomen som statsreligion, firades Jesus födelsedag den 6 januari av det kristna samfundet. När så kristendomen övertogs av romarna började man fira Kristi födelse den 25 december, i stället för som förr solguden.

Den tidiga svenska julen

De kristna missionärerna som kom till Norden insåg rätt snart att alla de fester och riter som asatron hade, omöjligt kunde avskaffas. Vad man gjorde var att kristna högtider lades vid samma tidpunkt som de hedniska och att man då firade kristna ideal istället för hedniska. Ämnet kunde vara det samma men till en annan guds ära. Det är troligen så den svenska julen uppkommit. Kristi födelse sammanföll tidsmässigt med midvinterblot. Kyrkan gick till och med så långt att den byggde kyrkor på gamla offerplatser och anammade innehållet i vissa offerriter. Som tidigare nämnts är det kanske därför som vi äter julsinka till jul. Utseendet på våra

lussebullar är ett annat exempel på symboler som har sina rötter i asatron.

Bondesamhällets jul

För de som levde av jorden bestämdes livets rytm av arbetet på gården. Julen kom så vid en tidpunkt där det av naturliga skäl inte fanns lika mycket att göra. Skörden var bärgad och den arbetsamma och tidskrävande tröskningen var klar. Nu ska dock ingen tro att bönderna bara valsade omkring på julen. Nej, där fanns mycket att göra inför julen så som att slakta grisen, brygga ölet och stöpa ljusen. Efter grisslakten skulle allt tas till vara och det var bara det ett drygt jobb. Sylta, korv, lungmos och paltbröd är bara några av alla saker som gjordes. Det lilla som mot all förmodan blev över, lades under en sten åt tomten som annars kunde bli ilska och flytta. Bryggandet av julölet eller juldrickan, sköttes mestadels av kvinnorna. Inte alls ovanligt var att kvinnor duktiga på att brygga gick runt och hjälpte gårdarna med att brygga sitt julöl. Det var vanligt att brygden satte igång på Anna-dagen den 9 december. Ljusen gjordes oftast av talg från speciellt för ändamålet gödda djur. Bäst var talg från får. Vekarna gjordes av särskilt ljusvekegarn som tvinnades dagen före stöpningen. När ljusen sedan stöptes skulle alla vara glada. Annars kunde ljusen böra bete sig underligt. Bland annat trodde man att ljusen skulle spraka om någon släppte en fis i rummet där stöpningen pågick.

Julen i staden

Från början skilde sig julen i staden inte så särskilt mycket från julen på landet. Men i början och mitten på 1800-talet började det hända saker som gjorde att julen såg olika ut. Det började det dyka upp fler handelsbodas i städerna vilket gjorde att stadsborna inte behövde förbereda inför jul på samma sätt som på landet. Det man behövde köptes i affärer och på så sätt sparades tid. Tid som nu kunde användas till annat. Bland annat just till att titta i skyltfönster, gå på julmarknader och umgås med varandra. Spel och dobbel började bli allt vanligare i juletid. Speciellt spelet schack började slå igenom på allvar. I affärerna fanns mer och mer nymodigheter och utländska varor som lockade. Invandrade hantverkare och tjänstemän som företrädesvis bodde i städerna hade tagit med sig traditioner från sina hemländer. Framst var det från Tyskland och England som influenserna kom. Julgranen och S:t Nikolaus är två av de mest kända tyska importerna.

Coca Cola-tomten

Den jultomte som vi har idag har mycket lite att göra med 1800-talets tomte. Tomten som vi känner honom idag upp-

fanns och håll i er nu, inte bara i USA, utan av Coca Cola. Julen 1931 gjorde Coca Cola en landsomfattande reklamkampanj där Santa Claus dricker en flaska Coca Cola. Han fanns överallt, i tidningar, skyltfönster, reklamtavlor och vid kassorna i affärerna. Den tomte folk kände då, hade Coca Cola förvandlat till en amerikansk helylletomte. En stor, tjock, lång och gladlynt farbror med stor röd näsa och ett krulligt stort vitt skägg, hade skapats för att inspirera folk att dricka Coca Cola. Snabbt hängde andra dollarstinna affärsmän på den nya trendfiguren. Det där med att tomten bor på nordpolen kom en smart affärsman på. Han startade nämligen en nöjespark norr om New York med namnet North Pole, där tomten levde. Santa Claus blev sedan snabbt exporterad till andra länder genom Hollywoods filmer och inte minst genom Walt Disneys produktioner. Gudskelov har Coca Cola inte ensamrätten till jultomten idag och tur är väl det.

Tomten, vem är han egentligen?

Först och främst får man skilja på vår svenska hustomte och den anglosaxiska jultomten. Den sistnämnde har traditioner som går tillbaka till helgonet S:t Nikolaus, en biskop i Asien som dog den 6 december 333 e. kr. Vår tomte är betydligt roligare; enligt nordiskt folktro var han ursprungligen ett slags naturväsen, en alnshög gammal man som bodde på gården. Man måste fjäska lite för tomten, annars kunde han ställa till med sattyg på gården. Den figur som bidragit till vår uppfattning om tomten är främst bergvättan. Bergvättan kan faktiskt ha funnits "på riktigt": både egyptier under forntiden och romare och greker under antiken utnyttjade småvuxna människor för att gräva fram metaller ur trånga gruvgångar. Av praktiska skäl var de klädda i särk och kapuschong (som skydd mot dropp och småras). Som julklappsutdelare har han dock en annan historia. Först var det den anonyme jultocken, som kastade in presenter genom ytterdörren på julen, likt biskop Nikolaus, som gav gåvor åt behövande i sitt biskopsdöme. Nikolaus gav förresten namn åt vår tomtensse (Nikolaus blev "Nils" och "Nisse"). Tomtenissen är dock lite mer spjuveraktig och "jävlig" än den vördnadsvärde Sankt Nikolaus. I Sverige var det framför allt tecknaren Jenny Nyström som bidrog till att göra tomten känd, genom sina vackra julkort.

Jenny Larsson

(Artikeln har tidigare publicerats på Sverigedemokraternas hemsida)

Fortsätt att bidra till Tian!

I denna Demokraten! skulle vi egentligen ha redovisat inkomna bidrag till vår insamling *Tian*, men eftersom det inte var så länge sedan förra numret kom ut, har vi ännu inte hunnit göra någon sammanställning. Därför väntar vi med redovisningen till nästa nummer.

För att bidra till Tian sätter du in dina tior på SDU:s postgiro, 649 36 00-8.

Svenska muslimer

- en motsägelse i sig självt

Det finns idag ca. 400.000 muslimer i Sverige, varav 85.000 är engagerade i någon muslimsk församling. Detta gör islam till den näst största religionen i vårt land. Är det möjligt att assimilera eller ens integrera denna grupp? Svaret på den frågan måste bli nej.

Nordisk och muslimsk kultur och värdegrund är i princip varandras motsatser. Islam skiljer sig också från andra religioner på det sättet att man inte har underordnat sig den världsliga makten. Islam är alltså inte bara en trosåskådning, utan dikterar även hur samhället skall organiseras, vilka lagar som skall råda och hur människor skall förhålla sig till varandra. Kort sagt reglerar islam och koranen varje aspekt av människans liv. På grund av att islams regler för samhällsorganisering betraktas som order från Allah, och därmed är oföränderliga, går islam inte att kombinera med demokrati, eftersom människan inte tillåts ändra på Guds regler. Det är också detta synsätt som omöjliggör assimilering.

Islam radikaliseras

Givetvis är det skillnad på muslimer och muslimer, alla är inte lika fundamentalistiska, men även de moderata muslimerna är tämligen radikala med svenska mått mätt. Globalt sett befinner sig Islam nu också i en väldigt fundamentalistisk och expansiv fas, jämförbar med kristendomen under korsrågstiden, vilket får återverkningar även på Sverige och Europa. Att den globala muslimska radikaliseringen även gäller Europa har undersökningar i England och Tyskland visat. Bland annat tyckte 65 % av de tillfrågade muslimerna att muslimsk lag stod över värdlandets, 37,5 % var beredda att ta till fysiskt våld för att försvara islam, 30 % ansåg att författaren Salman Rushdie skulle avrättas och 23,2 % ansåg att alla som motsätter sig Islam skall dödas (Verlockender Fundamentalismus, W. Heitmeyer och J. Müller 1997 samt "Public eye", BBC, 1989).

Religionsfrihet?

Något som är vanligt förekommande då man kritiserar islam eller moskébyggen är att dess försvarare åberopar religionsfriheten för att tysta kritiken. Den svenska religionslagstiftningen 1 § säger dock att "envar äger rätt att fritt utöva sin religion, såvitt han icke därigenom stör samhällets lugn eller åstadkommer allmän förargelse". Och det borde faktiskt inte betraktas som helt orimligt att hävda att en organisation som inte accepterar det rådande lagsystemet, samhällsskicket eller kulturen och dessutom är beredda att tillgripa våld för att driva igenom sina krav på förändringar stör samhällets lugn.

Den islamistiska expansionen i Västvärlden är ingenting annat än statsunderstödd kulturimperialism. De senaste 25 åren har det byggts 11.000 moskéer i Europa med hjälp av statligt stöd från muslimska länder på ca 3-4 miljarder årligen (Islam integration eller?, C. Hinrichsen). Med hjälp av det ekonomiska stödet från den muslimska världen, födelseöverskott i muslimska familjer och en absurd svensk kultur- och migrationspolitik, har den muslimska gruppen lyckats skaffa sig en allt starkare ställning i det svenska samhället. I Malmö är numera Muhammed det vanligaste namnet bland nyfödda pojkar och i stadsdelen Rosengård har krav framkommit på att den lokala värdcentralen skall inrätta en avdelning för kvinnlig omskärelse (läs: könsstympning). Islamiska riksförbunden, bestående av 37 statsfinansierade församlingar, driver numera långtgående krav på upprättandet av ett muslimskt samhälle i Sverige, med separat lagstiftning, rättsskipning, undervisning, slaktmetoder, sjukvård och arbetstider. Om inte utvecklingen stoppas riskerar vi att inom några decennier få en liknande utveckling som den på Balkan, Indonesien, Dagestan och andra ställen. Någon gång måste vi säga "hit men inte längre". Jag föreslår att vi gör det nu.

Mattias Karlsson

Nästa nummer...

...av *Demokraten!* kommer i februari. Redaktionen vill ha material för publicering insänt senast den 31 januari.

Förbundsstyrelsen vill härmed passa på att önska alla medlemmar en riktigt god jul och ett gott nytt år.

SVERIGEDEMOKRATISK

SDU

UNGDOM

Sverigedemokratisk Ungdom Riks

Box 766, 191 27 Sollentuna

Tel: 08-642 25 32, Fax: 08-643 92 60

<http://www.ungsvenskarna.com>